

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2012. évi április hó 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt id. I.r. vádlottas társai ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2011. évi december hó 6. napján kihirdetett 3.Bf.137/2011/13. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett ifj. II. r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja annyiban, hogy a S1 sérelmére elkövetett bűncselekményt társtettesként elkövetett testi sértés büntette kísérletének (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés) minősíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 3 000 (háromezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Ifj. II. r. vádlott tartózkodási helye: ..., személyazonosító okmányának száma:

I n d o k o l á s :

. II. r. vádlottat a Miskolci Városi Bíróság 2010. szeptember 20. napján kelt 1.B.119/2009/33. számú ítéletével bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében, társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében a kísérletében, s ezért halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 1 évi és 2 hónap börtönbüntetésre, valamint 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Egyben elrendelte a ... Városi Bíróság ... sorszámu, valamint a ... Megyei Bíróság ... számú ítélete vonatkozásában alkalmazott feltételes szabadságra bocsátás végrehajtását, rendelkezett továbbá a bűnjelként lefoglalt karó elkobzásáról, s a bűnügyi költség megfizetéséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ifj. II. r. vádlott enyhítésért, a védője részbeni felmentésért, összességében enyhítésért jelentettek be fellebbezést. Az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, továbbá 1 rb. a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott, és aszerint minősülő és büntetendő magánlaksértés vétsége miatt bűnösségének a megállapítása végett fellebbezett. A Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 2011. december 6. napján kelt 3.Bf.137/2011/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét ifj. II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, és bűnösnek mondta ki magánlaksértés vétségében is, valamint a S1 sérelmére elkövetett bűncselekményt testi sértés vétségének minősítette. A bűnjel elkobzására vonatkozó rendelkezés helyett annak a lefoglalását megszüntette és a megsemmisítését rendelte el, továbbá a II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 31 213 forintról 37 211 forintra megemelte, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ifj. II. r. vádlottat érintően a feltételes szabadság megszüntetéséről rendelkezett, s egyetemlegesen kötelezte II. r. vádlottat I. és III. r. vádlottal a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítélete ellen ifj. II. r. vádlott jelentett be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett.

Ifj. II. r. vádlott védője és a Főügyészség a másodfokú ítéletet tudomásul vették.

A másodfokú bíróság ítélete id. I. r., III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak vonatkozásában másodfokon jogerőre emelkedett, ezért a harmadfokú bíróság a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében az ő vonatkozásukban a másodfokú bíróság ítéletének a felülbírálatát mellőzte.

A bejelentett fellebbezést a harmadfokú bíróság a Be. 393. §-a értelmében nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú nyilvános ülésen ifj. II. r. vádlott védője védenccé felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

- Az elsőfokú bíróság ítéletében 4. sorszám alatt feltüntetett ... Városi Bíróság ... számú ítélete ... napján kelt, s ifj. II.r. vádlottat rb. magánokirat-hamisítás vétségében is bűnösnek mondta ki, továbbá elkövetési idő még 2004. március 10. napján túl 2004. február 16. napja is. Ezen ítéletet a Megyei Bíróság ... számú határozata emelte jogerőre. A szabadságvesztésből ifj. II. r. vádlott feltételes kedvezményrel 2007. október 28. napján szabadult, a feltételes szabadsága 2008. október 27. napján járt volna le eredményesen, a kitöltés időpontja pedig ebben az esetben 2008. április 12. napja lett volna.
- Az 5. pontban írt elítélésénél a bűnsegédként elkövetett csalás vétsége kísérlet, s a pontos elkövetési idő 2004. márciusa, októbere, és 2005. január 25. napja. A bíróság egyben elrendelte az 2. számú ítélettel kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását is.
- A 6. sorszámmal megjelölt ítélet a büntetést, mint különös visszaesővel szemben szabta ki, s az elkövetési idők 2004. május 3., 4., 13., 25. és július 3. napjai.
- A 10. szám alatti elítélésnél a másodfokú bíróság határozatának száma ..., s a bűncselekmény elkövetési ideje 2005. decembere.

- Végül a legutolsó összbüntetési ítélet (11. pont) kimondta, hogy ifj. II. r. vádlott különös visszaeső.
- II. r. vádlott élettársa jelenleg 3 hónapos terhes.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 388. § (2) bekezdésének megfelelően.

A bíróságok részletes és mindenben meggyőző indokát adták annak, hogy a tényállás alapjául mely bizonyítékokat és miért fogadtak el, mely indokokkal a harmadfokú bíróság is egyetért.

A bűnösség körében a magánlaksértés vétsége tekintetében a harmadfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a harmadfokú bíróság által kifejtetteket maradéktalanul osztja, azok kiegészítésre sem szorulnak, s a harmadfokú bíróság csupán azt jegyzi meg, hogy amikor a sértettek 2008. november 17-én a felhívásról tudomást szereztek, S2 úgy nyilatkozott, hogy „természetesen kérem”, míg S3, hogy „mindenképpen kérem” a vádlott felelősségre vonását a magánlaksértés vonatkozásában is.

Ifj. II. r. vádlott által bejelentett felmentést célzó fellebbezés az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis a másodfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a harmadfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 351. § (1) bekezdése szerint.

. II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is egyetlen kivétellel helyes. Az elsőfokú bíróság tényállása szerint „szóváltás során ifj. II. r. vádlott támadólag lépett fel S1-gyel szemben, majd a II. r. vádlotthoz csatlakozott a III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlott, akik kölcsönösen ütlegetni, rugdosni kezdték S1 sértettet, melynek során a vádlottak valamelyike egy fából készült karóval leütötte a sértettet... a vádlottak szándéka 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására irányult.” (elsőfokú ítélet 11. oldal 2., illetve 5. bekezdései).

Az elsőfokú ítélet ezen megállapítását az ítélet 24. oldal utolsó előtti bekezdésében meggyőzően megindokolta, s e cselekményt helyesen minősítette társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletének.

A másodfokú bíróság általi tényállás kiegészítés ezen 4. tényállást egyáltalán nem érintette, s az elsőfokú bíróság helyes minősítését a másodfokú bíróság azzal változtatta meg, hogy „Nem állapítható meg minden kétséget kizáróan, hogy S1 bántalmazása során ifj. II. r., III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak szándéka 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására irányult volna.” (másodfokú ítélet 6. oldal 3. bekezdés). Ez a megállapítás azonban nem tekinthető indokolásnak, hiszen nem csak a meggyőző ereje hiányzik, de még

azokat a tényeket sem tartalmazza, amelyekből a másodfokú bíróság e következtetést levonta. Erre tekintettel a harmadfokú bíróság ifj. II. r. vádlott által a S1 sérelmére

megvalósított cselekményt az elsőfokú bírósággal egyezően minősítette. Csupán utal a harmadfokú bíróság arra, hogy a másodfokú bíróság az általa könnyű testi sértés vétségének értékelt cselekménynél az elkövetési alakzatot sem tüntette fel.

A bíróságok többségében helyesen tárták fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további enyhítőként szükséges értékelni még a jelentős időmúlást, míg súlyosítóként a cselekmények többszörös halmazát, a vádlott többszörös visszaesést megalapozó elítélésein túli büntetettséget, a jogerős elítélést követő rövid időn belüli (az elsőfokú ítélet 5. pont alatt rögzített elítélés, melynek jogereje 2008. június 24. napja) és a más eljárások hatálya alatti elkövetést is (elsőfokú ítélet 6., 8., 10. pont alatti elítélések).

. II. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés összehatásukban mindenképpen szükségesek a Btk. 37. §-ában írt célok eléréséhez, ezért azok enyhítése szóba sem kerülhet.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddigiekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-a alkalmazásával a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette a harmadfokú bíróság ifj. II. r. vádlott jelenlegi lakóhelyét és személyi igazolványának a számát is.

Debrecen, 2012. évi április hó 12. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Bf.137/2011/13. számú ítélete a harmadfokú bíróság ítéletében írt változtatással ifj. II. r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2012. évi április hó 12. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.